

Hva kaller de deg?

– samtaleopplegg

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 3. juni 2018

Resymé fra talen

- Det var i Antiokia disiplene først ble kalt kristne (Apg 11,19-26)
- Både i urkirken og oldkirken (dvs fram til 300-tallet) var det sterk forfølgelse, og framgang. Disiplene fikk mange ulike navn i denne perioden: «De som hørte Veien til», «Disipler», osv. Videre i kirkeshistorien ser vi at levende, åndsfylte kristne ofte har blitt hånet og latterliggjort, og fått negative kallenavn: «Lollarder» («de som pludrer og synger»), «Kvekere» («de som ryster/skjelver»), «Metodister» (pga metodene i sin Gudsdyrkelse), osv.
- Hva kaller de deg?
  - «Han som bare dømmer folk»? Av og til sies det jo bare for å avskrive, men noen ganger er det kanskje også sant?
  - «Hun som kaller seg kristen, men jeg ser ingen forskjell fra andre i hennes liv»? Har vi blitt for like alle andre? Hva skiller oss fra naboen?
  - «Han gjør så mye godt, hjelper, ser folk»? Er det bare det sosiale aspektet som har blitt stående igjen?
  - «Å, jeg visste ikke at hun var kristen...»? Har vi blitt for usynlige?
- Hva ønsker vi at folk skal kalle oss? Hva ville de kalt deg? Ville mennesker sagt at vi er Kristus-like om de selv skulle sette navn på oss? Hva kjennetegnet Jesus?
- Noen vil si at han utstråler kjærlighet, er en velgjører, som går omkring og helbreder alle som er underkuet av djevelen.
- Vi kan også bruke våre verdier for å beskrive Jesus:
  - Varm: Jesus er mild, raus og nådig i møte med mennesker. Han kaster ikke stein på de som bommer, men sier «gå bort og synd ikke mer». Se også Luk 6,36. Han forstår, som ingen andre. Han redder oss, kjøper oss fri der vi har satt oss fast. Hvordan tenker folk om oss?
  - Sann: Jesus taler sant, med salvelse og autoritet. Han er ikke korrump. Han er ærlig og direkte med oss, og sier det rett ut i barmhjertighet og med kjærlighet – slik at vi ikke kjenner oss fordømt. Er det slik de også snakker om oss?
  - Levende: Jesus er levende her og nå, til stede med hele seg. Frihet og glede preger Ham. Er vi til stede i det vi gjør, eller er vi hele tiden et annet sted?
- Jesus var varm, sann og levende. Kan det samme sies om oss? Har vi havnet der at vi selv må annonsere at vi er kristne, fordi verken våre ord eller handlinger setter denne merkelappen på oss? Eller vil folk si: «Han/hun må være en kristen, for det stråler av ham, det skinner av henne, han går omkring og gjør godt, hun taler sant, han er ekte og til stede, hun er det noe spesielt ved – jeg tror han er kristen...»

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Hva kaller de deg? Har du hørt noen beskrivelser av deg som er gitt uten at du var til stede? Stemmer de med bildet av Jesus? Er vi Kristus-like i våre ord og gjerninger?
- Hvilke områder trenger å styrkes i livet ditt, slik at du som i Antiokia, kan bli kalt en kristen av andre mennesker?